

de dominans i det her spørgsmål. Netop fordi spørgsmålet er så alvorligt, ønsker vi, at hvert enkelt folketingsmedlem tager stilling til, om man ønsker at fortsætte støtten til det, der foregår.

(Kort bemærkning).

**Per Kaalund (S):**

Jeg har et enkelt spørgsmål eller to til SF. Det ene går på en kommentar til mit eget parti og de bemærkninger, der faldt om Socialdemokratiet, hvor det i vores optik er sådan, at vi kun til dels har været med. Vi blev jo påført den her krig af et flertal i Folketinget ved statsministeren, regeringen og Dansk Folkeparti. Vi stemte imod. Vi har efterfølgende stemt for arrangementet omkring besættelsesmagt og genetablering osv. i Irak. Og der, hvor vi står nu, hvor vi i dag støtter en forlængelse, er, at vi tror på, at vi har betydelig større indflydelse på, hvad der skal ske fremover, ved at være med på nuværende tidspunkt end ved at stå udenfor. Vil hr. Villy Søvndal ikke give mig ret i, at man har større indflydelse, når man sidder med ved bordet, end når man sidder udenfor?

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Villy Søvndal, er følgende: Det fremgik overhovedet ikke af indlægget, hvad SF egentlig vil i Iraksagen – hvad er det, man vil? Vil man bare ud, færdigt arbejde, og så lade alt ende op i mange ting?

(Kort bemærkning).

**Villy Søvndal (SF):**

Det første svar fra hr. Per Kaalund var, at hr. Per Kaalund antager, at det at melde sig på holdet betyder, at man har indflydelse. Hvad er det for punkter, hvor hr. Per Kaalund antager, at man vil få indflydelse fra nu af? Lad os prøve at tage et par situationer, der har været i fortiden: den situation, hvor amerikanerne ville bombe Falluja, og hvor FN's generalsekretær advarede, fordi han mente, at det ville forøge spændingen. Tror hr. Per Kaalund, at han i den situation kan påvirke den danske regering til at gå videre til USA med at anbefale den amerikanske regering at lytte til Kofi Annan? Er det den situation, hvor hr. Per Kaalund tror, at han kan få indflydelse?

Så til svaret på spørgsmålet: Hvad vil SF? Vi vil med den her manøvre være med til at sikre, at FN kommer ind i den afgørende rolle, men det tror jeg forudsætter et brud med det koncept, der p.t. ligger.

(Kort bemærkning).

**Per Kaalund (S):**

Det ligger jo således, at statsministeren i går i spørgetiden et par gange gav udtryk for, at det var væsentligt, at der blev søgt bred enighed i Folketinget om irakpolitikken, og det må vi i udgangssituationen lade stå til troende, således at der kommer nogle drøftelser og forhandlinger på baggrund af den statusopgørelse, der er blevet bebudet her til foråret, hvor vi så kan gå ind og forhandle.

Vil hr. Villy Søvndal ikke give mig ret i, at det er meget mere vigtigt at sidde med ved bordet, når der foregår noget, også ihukommende den seneste drøftelse om EU-traktaten, hvor SF jo har været med og har haft væsentlig indflydelse? Så man kan få indflydelse ved at sidde med ved bordet.

Med hensyn til SF's reaktion på, hvad man vil, så forstår jeg på SF, at man blot vil trække sig ud og sige farvel og tak og så efterlade det. Skal det også ses i lyset af, at Danmark var krigsførende og i henhold til folkeretten fik nogle forpligtelser som besættelsesmagt til at sørge for oprydning, reetablering m.v.?

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

**Villy Søvndal (SF):**

Først til spørgsmålet om, hvordan man laver aftaler med statsministeren. Der vil jeg ud af erfaring komme med den anbefaling, at man sikrer sig, at det, der er aftalt, er ekstremt præcist nedskrevet, så det ikke er til at misforstå.

Det, der skete i går under spørgetiden, hvor man fra Socialdemokraternes side spurgte, om man kan få indflydelse på det, var jo et løfte om, at der ville komme en rapport til foråret. Jeg husker debatten sådan, at statsministeren så blev spurgt, om det ville vedrøre hele Iraks spørgsmålet, og der sagde statsministeren, at det kunne han ikke love, for han lagde vægt på, at han ikke lovede mere, end han kunne holde. Men i hvert fald ville han love at redegøre for, hvordan det gik i det danske område. Det er altså det, Socialdemokraterne har fået af løfte.

Jeg ville advare, hvis jeg skulle rådgive – nu er det jo ikke min opgave – og jeg ville spørge: Så løs en aftale, betyder det, at man står stærkt, når man skal forhandle? Nej, det gør det ikke. Det her er efter min opfattelse det tætteste, man kommer på en betingelsesløs kapitulation.

Det er klart, at så kan statsministeren jo godt opnå enighed. Når man vælger at tilslutte sig